

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

7:24	7:16	7:23	7:08
8:27	8:30	8:29	8:26
ניסת השבת	צאת השבת		

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

נטילת ידים שחרית (א)

נטילת ידים היא אחת המצוות שאנו עושים מספר פעמים ביום. בפקדו, ברגע שפוקח ה'יהודי את עיניו ומתעורר, הוא אומר: "מוֹדָה אֲנִי לַפְּנֵיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַזְרַתְּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ".

תפלה זו, בה מודה האדם לבוראו על שהחזיר בו את נשמתו, נאמרת טרם נטל האדם את ידיו. לפי שאין בה הזכרת שם ה', לכן אפשר לאמרה גם כשהידים אינן נקיות.

גדולי החסידות הוסיפו באמרתם: "מוֹדָה אֲנִי נְאֻמָּר אֶפְלוּ בְּיָדַיִם טְמֵאוֹת, לְפִי שְׁכַל הַטְּמָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵינֶן מְטַמְאוֹת אֶת ה'מוֹדָה אֲנִי שֶׁל ה'יהודי".

מיד לאחר מכן, לפני שיוֹרֵד מִמַּטְתּוֹ נוטל הוא את ידיו, זוהי "נטילת ידים שחרית". מטרת נטילה זו היא 'טהרת הגוף' המביאה ל'טהרת הנפש'. לצורך הנטילה משתמשים בכלי, כלי נקרא בארמית "נטלא", ומכאן הבטוי "נטילת ידים".

נוטלים את הנטלה ביד ימין, ממלאים אותה במים. לאחר מכן מעבירים אותה ליד שמאל, ושופכים מהמים על יד ימין. לאחר מכן מעבירים את הכלי ליד ימין ושופכים ממיו על יד שמאל. וכך עושים שלוש פעמים על כל יד - סך-הכל שש נטילות.

(מקורות: כי הם חיינו פ"א, צא ולמד פ"א. הנחת יסוד ע' 77)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

ספר רבי שמלקע מססוב:
בהיותי ילד קטן, התגנבתי פעם אל
מתחת לטליתו של אבי באמצע התפלה,
ולפתע שמעתי אותו משתפף ואומר: "רבונו
של עולם, שלח לנו סוף-סוף את
משיחנו. עד מתי יכלה כוחנו בגלות?".

במנהרת הזמן

יוצאים למסע

"הי, גם אתה שומע?", שאלה דיני, "זה נשמע כמו תקיעת שופר של ראש-השנה". דיני הטה אָזְנוֹ וְהַקּוֹלוֹת נִשְׁמְעוּ שׁוֹב. "טוֹוֹר-אוֹוֹו, טוֹר-טוֹו, טוֹוֹר-אוֹוֹו..."

"אנחנו חייבים לבדוק מי תוקע, ולמה!", קרא דיני והחל לפסע אל הכוון ממנו בקעו הקולות.

"הי, רוצה לעזור לנו לקפל את האלה?", קרא לעברו ילד שהזהרה בשם אחיסמך. "למה לקפל? ומהם התקיעות הללו?", שאל דיני ושוב נשמעו התקיעות, הפעם מכוון אחר.

אחיסמך הסביר: "משה רבנו תוקע בחצוצרות, להודיע שיוצאים למסע. בפעם הראשונה, הוא תוקע בצד מזרח, ושבטי יהודה, יששכר וזבולון יוצאים לדרך. בפעם השנייה, מצטרפים השבטים ראובן, שמעון וגד. כשנשמעות החצוצרות בשלישית, יוצאים השבטים אפרים, מנשה ובנימין. ואנחנו - דן, אשר ונפתלי - בסוף".

"מסכנים, אתם תמיד אחרונים?", שאל דיני ברחמים.

"דוקא יש לנו תפקיד חשוב", הסביר אחיסמך. "אנחנו 'המאסף' - אוספים את כל מה שאבד או נשכח ומחזירים לבעל האבדה. רוצה לעזור לנו?", הציע לדיני.

"אני לא יודע אם אוכל להצטרף למסע", השיב דיני, "אבל אני באמת אשתדל ללמד מכם ולעשות 'השבת אבדה'..."

עונג שבת עם איצי ופיצי

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור: יעקב ירחי

נא לשמור על קדושת העלון

מתנה מסוג אחר

חכמתו של רבי יהודה הנשיא היתה מפרסמת לכל, וגם הגויים העריכו אותו ובקשו את עצתו. בין הגויים שעמדו בקשר עם רבי יהודה, היה שר חשוב ושמו ארטבון, שהיה עשיר גדול ובעל אוצרות רבים.

באחד הימים שלח השר ארטבון אבן יקרה לרבי יהודה ואמר: "שלחתי לך מרגלית מיחדת מאוצרותי, ואני מבקש שתשלח לי גם כן מתנה יקרה תמורתה".

רבי יהודה פתח את המתנה והבחין בהלום מלטש, נוצץ מכל פנותיו. 'זהו יהלום יקר ביותר, איזה דורון אשלח לשר בחזרה?', חשב רבי יהודה, ולבסוף החליט לתת לו מזוזה. הוא ארז בזהירות את הקלף הקדוש, ושלח אותו לשר העשיר.

בינתיים, המתין השר במתח לראות איזו מתנה ישלח לו רבי יהודה. כאשר הגיע המשלוח, פתח בסקרנות את האריזה ולאכזבתו הבחין בניר קלף קטן שעליו כתובות אותיות עבריות.

'זהו האוצר ששולח לי היהודי תמורת המרגלית המיחדת שהבאתי לזו?', חשב השר בפעם. 'האם הוא אינו מבין את הערך הרב של היהלום?'

כתב השר לרבי יהודה: "אני הענקתי לך אבן נדירה ביותר, ומדוע אתה שולח לי קלף ששווה כמה פרוטות?".

השיב לו רבי יהודה: "אתה אמנם שלחת לי דבר יקר ששווה כסף רב, אך שויו מגבל, ונתן למדד אותו בכסף. ואלו אני שלחתי לך מזוזה, שערכה יותר מכל כסף וזהב שבעולם. בנוסף, אתה שלחת לי חפץ שעלי לשמרו מפני הגנבים, ואלו המתנה ששלחתי לך - אינה צריכה לשמור עליה, אלא היא תשמר עליך".

באותם ימים, חלתה בתו של השר באפן אנוש. כל הרופאים שבדקו אותה לא הצליחו למצא מזור לחליה. הסתובב השר עצוב ומדכדך, כשהדאגה לבתו היחידה טורדת את מנוחתו וממלאה את כלו.

באחד הימים נצנץ בלבו רעיון: 'אולי המזוזה ששלח לי רבי יהודה תוכל להועיל ולהביא רפואה לבתי?'. חשב, ועשה. לקח השר את המזוזה ושם על פתח החדר בו שכבה בתו החולה.

ואכן, הילדה התעוררה ואט-אט התאוששה, עד שהחלימה ממחלתה. או-אז הבין השר את ערכה של המזוזה, והודה לרבי יהודה על מתנתו.

סוכריה לשבת

תפלת משה על מרים היא הקצרה ביותר, ומרכבת מחמש מלים בלבד: "אל נא רפא נא לה". המלים "רפא נא" הן גימטריה של המלים "מרים" ו"יוכבד" וכך רומזות על שם החולה ושם אמה.

רבי יהודה הנשיא

זמן: נולד בשנת ג'תת"פ (52 שנה אחרי חרבן בית-המקדש השני).

מקום: ארץ ישראל.

אודותיו: נשיא ישראל בסוף תקופת התנאים, מחבר 'ששה סדרי משנה' - החל לכתב את התורה שבעל-פה, שלא תשתכח תורה מישראל. בכל יום למד תורה עם אליהו הנביא.

ספור: כאשר נולד רבי יהודה אסרו הרומאים לעשות ברית-מילה. אך אביו, רבן שמעון, התעלם מכך ומל את בנו. כשנודע הדבר לקיסר, קרא לו אליו. יצאה אשתו של רבי שמעון יחד עם התינוק לפגוש את המלכה, וספרה לה כי הם עומדים למשפט. מהרה המלכה והחליפה את רבי יהודה בבנה התינוק, אנטונינוס. כשראה הקיסר שהילד לא נמול, שלחם לשלום. כאשר גדל אנטונינוס, התידד עם רבי יהודה, התגיר ולמד ממנו תורה.

משתעשעים

כתבו את האות הראשונה של כל איור ותקבלו מועד המופיע בפרשה.

Three empty boxes for writing the first letter of each object.

Three empty boxes for writing the first letter of each object.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגיליון 266: מדורה. הזוכה: עטי ליפשי, חיפה.

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד בכתובת ספר תורה שנכתב בירושלים העתיקה

לכל ילד/ה אות אחת בלבד!

יש לי אות בספר התורה המיוחד של ילדי ישראל

הכינו למעמד סיום והכנסת ספר התורה החמישי כ' מנחם-אב ה'תשע"ב בכותל המערבי